HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ומכשירו להתמיל נזירות טהרה: ט)**ליום אחד.** כחומר שלמי נזיר כלאחמירין בגיזהו מקומן (זבחים לד.): **ואין טעונים לחם.** דבעינן [במדבר ו] ומנן על כפי הנזיר וליכא: **קבוע.** דאין שם שום ד"מ מכשיר הבעלים שלא הוא מו): **על אחת משלשתן.** אפילו על חטאת דכתיב ואחר ישחט הנזיר יין [שם] ואמרינן בנזיר יד) אחר מעשה יחידי ולא יתם שפיר בפ' ג' מינין (זיר מו.): **וטעון נסכים.** כדין אשם מצורע בפ' ג' מדות (לקמן דף ג.): **להכשירו** מ). למצורע בהקהל: **פיובחא דרב.** דאמר לעיל [ד:] דפסול הואיל ובא להכשיר ולא הכשיר: **ושיריה אין נאכלין.** משום איסור חדש: **ממשקה ישראל.** פסוק הוא ביחזקאל בקרבנות: **מן המוסר.** מו) למשקה ישראל יביאו נסכים ולא מן המאסור: **אין מחוסר זמן לבו ביום.** הואיל מו) והיום תהא מותרת לישראל אחר שתקרב מנחת העומר אחרת יז) ולא מחוסרת זמן היא לגבוה: **עופות באין בנדבת שנים.** בפרק המנחות והנסכים (לקמן קד:) רבי אומר לכל נדריהם יח) ונדבותם אשר יקריבו [ויקרא כב] הכל באין בשותפות חוץ מן המנחה מפני שנאמר בה [שם ב] נפש: יט) **ומחוסרי כפרה.** כולן מביאין עופות להכשירן בקדשים זב וחבר ויולדת ומצורע: **וחוסרו קדש מכלל איסורן.** להליון דמליקה אסורה בחולין וכשרה בקדשים: כ) **מנחות טעונות כלי.** בפ' שתי הלחם (לקמן דף לו.). עופות אין טעונין כלי שהרי מליקתן בציפורן: כא) **והגשה.** בפ' כל המנחות בחוץ מלה (לקמן ס.). הגשה מגישה בקרן מערבית דרומית של מזבח כנגד חודה של קרן בפ' הקומץ רבה (לקמן דף יט.): מנחת העומר ישנה בציבור בב). עופות אין באין בציבור בח"כ גבי נדבת העוף [ויקרא פרשה ו] כ) קרבנו (והקריב) היחיד מביא עוף ולא הציבור: **ואם איתא.** דעדיין חדש אסור מנחת העומר נמי אישתכח דקרבנה לגבוה מה שאסור להליון: **לאו איסורא** כג) **הוא.** דכמאן דקרבה מנחת העומר האחרת דמי: **מאן שמן.** דמצורע. מתן דם צריך להקדים כמו שאמור בענין פ) על מקום דם האשם יתן השמן: **ימלאנו.** לוגו: **למתן שבע.** וזה מן השמן באצבעו שבע פעמים וגו' ע): **לא יהא אחר ממרס.** בדם כד) שלא יקרוש כשיזה מדם האשם: **שעובר לורפה.** בה) מגיחה עד למחר ותיפסל בלינה ותעובר מראה ליחלוחיה בשר הימנה משום בזיון קדשים דכל זמן שלא נפסלו בלינה אין נשרפין אלא מ"כ פסולו בגופו. אלמא מדקתני מנה לבית השריפה יש מחוסר זמן לבו ביום: **ד"מ**כו) **דכשיבא הוייה.** בעבודה אבל שחיטה לאו עבודה היא דהא כשרה בזר: **אלא טעמא דר"ל.** דאמר קומלה נקטר דקסבר האיר

גילח על אחד משלשתן יצא. ואפי' לרבנן דלא שרו לשמות ביין עד שיביא חטאתו בפ' ג' מינין (זיר דף מו.): **תיובתא.** הוה מלי למימר רב תנא הוא ופליג דקתאמר בכמה דוכתי: **שהמנחות** טעונות כלי. ואי"ת אדרבה זו היא קולא לגבי עופות דבעו מליקה בעצמו של כהן כז) וי"ל דבקדושה איירי שצריך לקדשו בכלי שרת מה שאין כן בעופות: **ואם** איתא במנחות נמי משבחת לה. פי' ואם איתא שתהא כשרה: **ואי** אין מחוסר זמן לבו ביום **אמאי** יחזור ויתן. לנסוף מסקינן דיש מחוסר זמן לבו ביום ותימה דבימה בפ' הוליאו לו (דף ס:) מצריך חוקה שלא ישנה את הסדר והיכא דלא כתיבא חוקה לא מייתינן אם משנה בה] וי"ל דדוקא בכז] בהדי מצורע חשיב מחוסר זמן במה שעדיין לא הגיע זמן טהרתן אבל סדר עבודת יום"כ דלכפרה לא חשיב מחוסר זמן: **שחיטה לאו** עבודה היא. פי' הקונטרס מדאכשרה רחמנא בזר וא"א לומר כן דאכשר זר גופיה מייתי לה לקמן בפירקין (דף ו:) ובספ"ק דזבחים (דף יד:) ומיהו יש לי"שב פירושו דכיון דבעוס מקום לא בעי כהן בשחיטה לאו עבודה היא ולא דמי לשמאל דיש מקום שצריך ימין ולהכי פריך עלה ל) [בזבחים] מפרה והרב רבי יצחק מאולינ"ש מפרש לאו עבודה היא לפי שאוה בחולין ובקדשים אם כן לא מטעם עבודה לוה המקום שחיטה ונראה לפרש דלאו עבודה היא מדאכשרינן בפ"ב דזבחים (דף כו.) עמד בדרום והושיט ידו בצפון ושחט בקדשי קדשים ומקבל פסול דדרשינן אותו בצפון ולא שותט בצפון אבל לא) מקבל בצפון ובשלמים מכשירין עמד בחוץ והושיט ידו לפנים ושחט ואם קיבל קבלתו פסולה דדרשינן בפ' כל הפסולים (זבחים דף לג:) כן הבקר לפני ה' ולא שותט לפני ה' אבל אם קיבל קבלתו פסולה משום דכתיב לעמוד לפני ה' לשרתו אלמא כל שירות לפני ה' ש"מ מדאכשרה רחמנא עמד בחוץ והושיט ידו לפנים ושחט מכלל דשחיטה לאו שירות היא ועוד מדאמר בההיא שמעתא בפ"ב (דף כו.) דנפלה ושחט שחיטתו כשירה שחיטה על ידי אמר רחמנא ולא שותט על ידי אלמא שחיטה לאו עבודה היא דאי עבודה היא לא היה מכשיר לה רחמנא בכה"ג דהא נתלה בש